

Козельщинські ВІСТІ

Громадсько-політична газета №18-19 (10598-10599) П'ятниця, 8 травня 2020 року

kozvisti.org.ua

Краща районна газета України 2018 року!

Масова евакуація відбулася на півдні Казахстану: з десяти затоплених селищ Туркестанської області вивезено, за офіційними даними, понад 22 тисячі жителів, повідомляє Інтернет-видання MediaInfo. Прикордонні селища виявилися затопленими через прорив дамби на Сардобінському водосховищі в сусідньому Узбекистані. Повінь почалася 1 травня, коли сильний дощ і штормовий вітер призвели до прориву дамби водосховища. При цьому в Узбекистані постраждали 56 осіб і близько 70 тисяч евакуювали. Щоб упоратися з повінню, узбецька сторона відкрила шлюзи в мережу зрошувальних каналів. Прикордонні колектори переповнилися, що і призвело до повені на казахстанській стороні.

В американському штаті Вашингтон вперше були помічені азіатські гігантські шершні, здатні вбити людину, пише usa.ru.net. Це найбільший шершень у світі, його довжина може перевищувати 5 см у довжину. Найбільшу загрозу він являє для бджіл, які беззахисні перед гострими щелепами шершні, довгим жалом і сильною отрутою. Влада штату підтвердила чотири випадки, коли комахи помітили у грудні у двох містах. Азіатські гігантські шершні стають більш активними з квітня, і жителів Вашингтону закликали посприяти у їх вилові за допомогою саморобних пасток.

У Середземному морі 2 травня стався землетрус магнітудою 6,4 бала. Про це повідомили в Управлінні по запобіганню і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій при уряді Туреччини (AFAD), пише Anadolu. Підземні поштовхи зафіксовані о 15:51, епіцентр землетрусу розташовувався поблизу острова Крит. Осередок поштовхів залягав на глибині 6,65 км.

Сотні райдувних птахів по всій Австралії були паралізовані і вбиті тасмачною хворобою, яка поширюється з неймовірною швидкістю, повідомляє zoobusiness.kiev.ua. Це синдром паралічу лорикета. Фахівці кажуть, що хвороба поширюється, коли птахи збираються у великій кількості. Вона паралізує птахів, поки вони не задихнуться або їх не з'їдять мурахи або хижаки. Фахівці попередили людей, щоб вони не годували птахів, аби уповільнити поширення вірусу.

Поліцейський департамент міста Вінстон-Сейлем у штаті Північна Кароліна США зумів нарешті вистежити банду викрадачів, що тероризувала місцевих дилерів. Починаючи з 17 березня, зловмисники викрали 46 новеньких автомобілів із 12 дилерських центрів. На подив детективів, викрадачами виявилися... діти віком від 9 до 16 років. Банда, що повністю складається з неповнолітніх злочинців, завдала шкоди дилерам на суму 1 138 718 доларів.

Уряд Шотландії опублікував законопроект про декриміналізацію богохульства через понад 175 років після того, як було порушено останню кримінальну справу. Адміністрація Единбургу заявила, що тривала криміналізація богохульства, яка підпадає під дію законів про злочини на ґрунті ненависті, «більше не відображає суспільство, в якому ми живемо». Якщо закон буде прийнятий, Шотландія стане однією з останніх у регіоні, включаючи Данію, Канаду, Грецію та Ірландію, які декриміналізували богохульство.

ШАНОВНІ ВЕТЕРАНИ ВІЙНИ, ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ!

75 років відділяє нас від тієї миті, коли наші діди разом з усім світом раділи Великій Перемозі

Ця Перемога дісталася нереально дорогою ціною мільйонів життів наших співвітчизників.

Тож сьогодні ми віддаємо шану і низько вклоняємось перед безсмертним подвигом ветеранів, які у жорсткій битві виборювали нашу свободу, захищали рідну українську землю від ворога. Ми пам'ятаємо про самопожертву та відвагу усіх, хто пережив роки окупації та пекло концтаборів, хто піднімав з руїн та відроджував рідний край.

Тож прийміть щирі вітання з Днем пам'яті і примирення та Днем перемоги над нацизмом у Другій Світовій війні!

Миру всім нам, єдності, свободи, злагоди та добробуту кожній родині!

Світла і вічна пам'ять загиблим воїнам!

Честь і слава живим героям!

**Козельщинський селищний голова
Олександр ТРОЦЬКИЙ**

ШАНОВНІ ВЕТЕРАНИ, ЗЕМЛЯКИ!

8 і 9 травня ми разом із мільйонами людей по всьому світу відзначаємо День пам'яті і примирення та 75-у річницю Перемоги над нацизмом у Європі

Ця Перемога була здобута ціною неймовірних зусиль і величезних жертв. Неймовірних втрат, величезного горя і страждань зазнав у цій війні український народ.

У роки Другої Світової війни Україна стала справжнім епіцентром бойових дій, що вщент зруйнували тисячі міст і сіл. Саме на українській землі вирішувалася доля війни в Європі.

Мільйони людей поклали своє життя під час тяжких оборонних та наступальних військових операцій і партизанських рейдів, у підпільній боротьбі, в окупації та концтаборах.

Понад 9 мільйонів вихідців з України стали до бою з ворогом. За перемогу над фашизмом український народ заплатив неймовірно високу ціну — мільйони загиблих, поранених та ненароджених, загиблих у концтаборах, гетто, в'язницях та на каторжних роботах на чужині.

Сьогодні ще раз низько вклоняємось усім мужнім воїнам, які віддали життя за рідну землю, за мир і справедливість, і всім, хто пережив страхіття воєнних років.

Переконані, що сила духу та непохитна віра ветеранів у торжество добра над злом завжди надихатимуть нові покоління українців на захист рідної землі та розбудову батьківського дому.

Висловлюємо вам свою глибоку повагу та вдячність і бажаємо довгих років щасливого й достойного життя!

**Віктор СЕРБИН,
голова
райдержадміністрації**

**Юрій МАРЧЕНКО,
голова
районної ради**

• МИ — НАЩАДКИ ПЕРЕМОЖЦІВ

Спогади, невігдані бойові історії про фронтовиків — ваших земляків, знайомих, дідів і братів

читайте на сторінках 2-9 ➔

• ДО ВІДОМА

Інформація про стан захворюваності на Covid-19 по Козельщинському району

Читайте на сторінці 12 ➔

• ДО ДНЯ МАТЕРІ

У сорок років життя тільки починається!

Наші матері здавалися нам у їхні сорок років лагідними істотами похилого віку без статі. Але ось

уже багато років це не так...

Ця розповідь — про двох жвавих красунь, які, маючи по двох дорослих дітей кожна, зважилися народити їм майже одночасно, з різницею у півроку, по братику. І це у віці, коли жінкам зазвичай лікарі вже не радять народжувати!

Читайте на сторінці 10 ➔

• АНЕКДОТ У ТЕМУ

— *Ватсон, а ходімо на болота гуляти.*
— *Не можна, сер Генрі, карантин.*
— *А ми скажемо, що собачка штекла, шукаємо...*

ЗАКУПОВУЄ

Елеватор Ліц с.Лутовинівка

КУКУРУДЗУ — 4900 грн/т, з ПДВ;
СОНЯШНИК — 10800 грн/т, з ПДВ;
СОЮ — 10800 грн/т, з ПДВ;
ПШЕНИЦЮ — 4800 грн/т, з ПДВ

та іншу с/г продукцію.
Надаємо власний транспорт для вивезення з господарства.

Тел.: 099 48 92 555
<https://lits.in.ua/>

ФАСАД
салон вікон та дверей

**ВІКНА
ДВЕРІ
ЖАЛЮЗІ
РОЛЕТІ**

068-922-19-56
068-698-44-67

с.мт. Козельщина,
вул. Остроградського, 46/11,
2-й поверх над ПриватБанком

**ВІКНА
ДВЕРІ**

Вхідні та міжкімнатні
КОНДИЦІОНЕРИ
ЖАЛЮЗІ ТА РОЛЕТІ
НАТЯЖНІ СТЕЛИ

096 099 46 52, 050 054 05 95
Олексій

interalux.net
interalux

ПРАЦЮЄМО ПІД ЧАС КАРАНТИНУ!

СОЦІАЛЬНІ ЗНИЖКИ!
Розстрочка без %
МОНТАЖ.
Доставка —
БЕЗКОШТОВНА

місто Кременчук,
проспект Свободи, 32-А
(район Палацу культури Краєз)

Шановні ветерани й учасники Другої Світової війни! Дорогі земляки!

8 і 9 травня ми разом з мільйонами людей у всьому світі відзначаємо День пам'яті та примирення і 75-у річницю Перемоги над нацизмом у Європі.

Ці святі дні завжди викликають почуття світлої радості, безмежної гордості за наш народ і гіркий сум водночас. Знаючи, якою великою ціною завойовано нашу перемогу, схилиємо голови перед священною пам'яттю загиблих. Ми згадуємо всіх, чие життя забрала війна, низько вклоняємося та складаємо глибоку шану ветеранам, які на своїх плечах винесли тягар війни, за зразки мужності, силу духу, самопожертву, які вони виявили у боях за рідну землю.

Висловлюємо безмежну вдячність усім, хто тяжкою ратною працею наближав довгоочікуваний день визволення та кував перемогу в тилу.

День перемоги над нацизмом у Другій Світовій війні назавжди залишиться у нашій пам'яті, як символ героїчного минулого, адже самовідданість і мужність тих, хто віддав своє життя за Батьківщину, — приклад патріотизму для нащадків.

Бажаємо всім захисникам Вітчизни міцного здоров'я на довгі літа, щастя, злагоди та мирного неба над головою їм і їхнім родинам.

Низький уклін, вічна пам'ять і слава визволителям, котрі зі зброєю в руках захистили і нині захищають свободу і незалежність нашої країни.

Віктор БУРМУС, голова ради ветеранів Козельщинського району

• З АРХІВНИХ СПРАВ

Щоб не думали, що окупанти тут шоколадки роздавали...

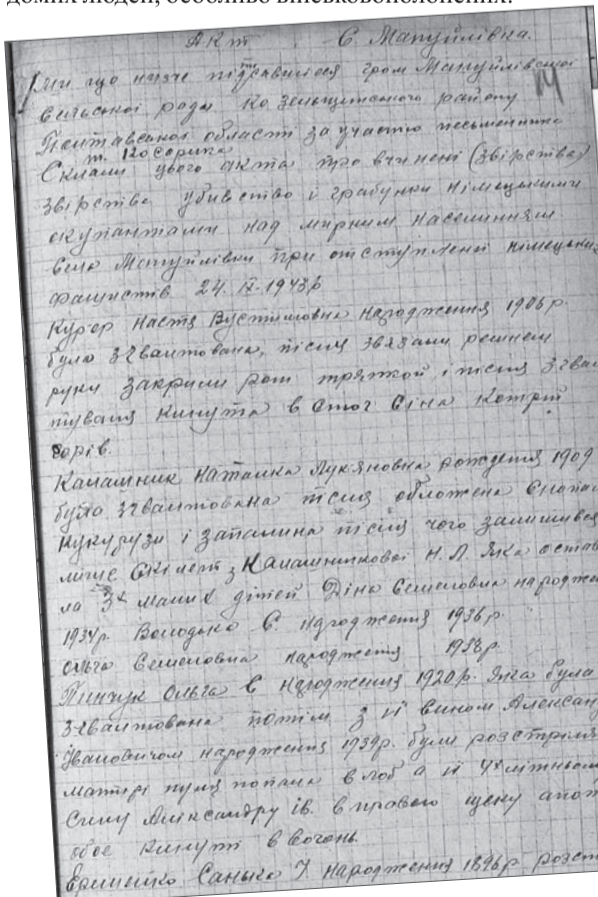
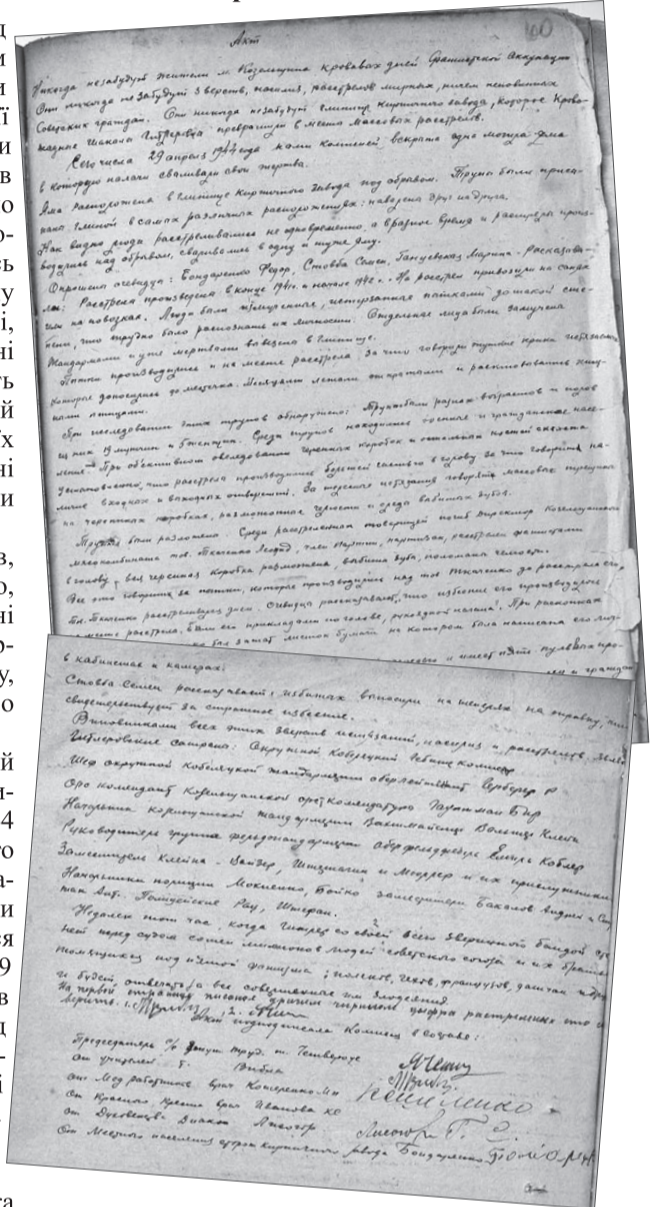
Близько 30 мільйонів людських втрат поніс СРСР у Другій Світовій війні. Окрім втрат безпосередньо на фронтах налічувалося чимало жертв серед полонених, а на окупованих територіях потерпало ще й цивільне населення. Останнє особливо стосувалося України, яка повністю була окупована німецько-фашистськими загарбниками

Після звільнення українських міст і сіл перед органами влади, Народним комісаріатом внутрішніх справ (НКВС) постало завдання вивчити ситуацію під час окупації, зокрема і на предмет її жертв серед населення. У різних районах виконували це по-своєму. Такий висновок я зробив, бо вивчав архіви СБУ і знайомився з такими матеріалами по всій області. З документів стосовно Козельщинського району у з'ясував, що працівник НКВС, який лейтенант Федосєєв спромігся допитати обмежену кількість свідків лише у Козельщині та Мануйлівці, про що свідчать складені акти. Тому узагальнені дані по району, тим більш конкретні приклади носять відносно умовний характер. Але навіть наявний матеріал свідчить про тяжкі злочини нацистів та їх прихвостнів, яким немає строку давності. Бо нині можна почути твердження, що німецькі окупанти тут шоколадки роздавали...

Далі наведу лише окремі витяги з документів, доповідних записок по лінії НКВС. У них указано, що за період окупації в Козельщинському районі заарештовано понад 4 тисяч осіб. Особливо потерпали працівники партійно-господарського активу, військовополонені. Розстріляно та замордовано близько 200 осіб.

Не можна без хвилювання читати акт, підписаний головою Козельщинської сільської ради, представниками медиків, учителів, духовенства, які у квітні 1944 року відкрили яму у глинищі місцевого цегельного заводу, де і проводилися ці розстріли. Зафіксовано також і свідчення їх очевидців. Часто жертв привозили ледь живих від знущань. Тортури продовжувалися і на місці розстрілів. Усього у цій ямі виявлено 19 трупів чоловіків і 5 жінок. Серед розстріляних був директор Козельщинського м'ясокомбінату Леонід Ткаченко, комуніст, партизан. При розкопках виявили, що цей чоловік загинув, затиснувши в кулаці аркуш паперу, на якому була написана його особиста присяга своїм товаришам.

Також розстріляли окупанти невідомого військовополоненого та мешканку с. Задовги Стеценко, яка його переховувала. Серед розстріляних був і житель с. Бригадирівки Я.А.Литвин, котрий на посаді старости громадського двору за завданням партизанської групи проводив підвину роботу; а мешканець с. Черноглазівки Василь Голуб розстріляний після жорстоких катувань як батько офіцера Червоної Армії. У 1942 році в Козельщині була заарештована невідома жінка кавказької національності та після страшних тортур розстріляна як партизанка. Багато розстріляно невідомих людей, особливо військовополонених.

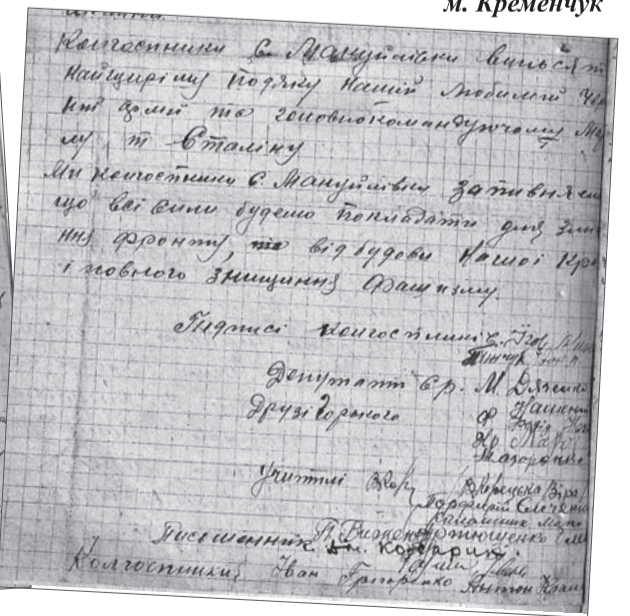

Багато жертв фашистського режиму налічувалося і в селах району. Зокрема 1942 року у Бригадирівці розстріляні як свреї дружина М.Д.Стеценка, 5 дочок, 2 сина і 2 онука.

Перед відступом у 1943 році фашисти спалили практично всі села, хоча люди намагалися врятувати свої оселі. Характерний приклад у с. Мануйлівці. Трьох жінок нацисти звалтували, потім кинули у вогонь. Одна з них загинула разом із малолітньою дитиною. Розстріляні ще троє жителів цього села, а також двоє військовополонених.

В актах указані організатори та виконавці розстрілів: керівники німецьких комендатур та жандармерій, поліцаї. Багатьох арештованих перевозили в Кобеляцьку окружну жандармерію, де їх сліди губилися...

В.МАТВІЄНКО, полковник СБУ у відставці м. Кременчук

• МИ — НАЩАДКИ ПЕРЕМОЖЦІВ

За кожну з нагород пролито кров

Єким пишатися козельщанину Владиславу Тристану. З перших днів війни його двоюрідний дід з Андрійків, Григорій Якович Андрейко, 1922 року народження, став до боротьби із німецько-фашистськими загарбниками. На жаль, його молоде життя обірвалося на полі бою. Та про його подвиги рідні й досі пам'ятають, а на згадку нащадкам зберігають ордени й медалі славного фронтовика. Копіями нагородних листів Владислав поділився з нами.

Так, у нагородному листі від 17 травня 1943 року пишеться: «Командир гармати Андрейко при виконанні бойових операцій у районі станиці Кримської з 2 до 7 травня 1943 року чітко і швидко приймав і виконував команди командира машини. Гармата і кулемети під час бою працювали безвідмовно. Сержант Андрейко працював завзято й наполегливо, проявив себе мужнім воїном РСЧА. Цим самим він допоміг командир машини знищити два танки, три ДЗОТ, мінометну батарею, дві гармати, два кулемети і до 49 гітлерівців. Гідний урядової нагороди — ордена «Червона зірка».

14 червня 1943 року за проявлені мужність і відвагу у боях Григорій Якович був удостоєний медалі «За відвагу». «Командир башти сержант Андрейко у боях за Соціалістичну Батьківщину показав себе безстрашним, сміливим і рішучим воїном, уміло відшукував ворожі вогневі точки і точно повідомляв командир машини їх місцезнаходження, швидко і чітко заряджав гармату, чим забезпечив командир машини у бою 1.06.43 р. за висоти 121.3 можливість у районі станиці Молдаванської знищити дві гармати, один танк, два міномети, дві кулеметні точки і до 20 гітлерівців», — повідомляє супровідний нагородний лист.

10 жовтня того ж року уже старший сержант, командир башти танку «Т-34» першого танкового батальйону 63 відділення танкової бригади Григорій Якович Андрейко був нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеню — на жаль, помертв. 4 жовтня 1943 року 21-річний воїн загинув. «Товариш Андрейко у складі екіпажу танку «Т-34» у районі х.Солоний 4.10.43 р. діяв сміливо і злагоджено, знищив 2 гармати противника, 4 кулемети, 2 автомобілі і до 40 ворожих солдат і офіцерів. До останньої хвилини із підбитого танку вів нищівний вогонь по противнику. 4.10.1943 року загинув смертю хоробрих», — ідеться у нагородному листі.

А ось витяг із Наказу бронетанковим і механізованим військам 56 армії від 26 жовтня 1943 року: «Від імені Президії Верховної Ради СРСР за зразкове виконання бойових завдань командування на фронті боротьби з німецькими загарбниками і виявлені при цьому сміливість і мужність — Орденом Вітчизняної війни I ступеню нагородити старшого сержанта Андрейка Григорія Яковича. Посмертно». — Усі ці нагороди дуже дорогі для нашої сім'ї, тому що за кожну з них пролита кров. Це наша пам'ять і гордість, — стверджує онук фронтовика.

Підготувала Наталія РОМАНЧЕНКО

Найвища честь — бути схожим на діда Шурка

Олександр Мусійович Телух народився 12 березня 1927 року у багатодітній сім'ї. Мати його, Варвара Миколаївна, до 1922 року мала вже сім'ю, у неї було п'ятеро дітей — два хлопці і троє дівчат. Та у 1922 році чоловік її під час Першої Світової війни був поранений і помер. Зосталася мати вдовою із п'ятьма дітьми. Важко було самій, і через рік вийшла заміж за бездітного чоловіка Мусія Телуха. У 1924 році у них народився син Андрій, у 1927 — Олександр, у 1930 — донька Євдокія. На той час діти від першого шлюбу були вже дорослі, окрім найменшої доньки, Парасковії, котра народилася у 1916 році.

1933 року Варвара Миколаївна захворіла і померла. Залишився її другий чоловік із чотирма неповнолітніми дітьми. Тож уся жіноча робота, у тому числі й догляд за братами і сестричкою, лягла на плечі шістнадцятирічної Парасковії. Батько два роки жив удівцем, працював, а після роботи допомагав удома, виховував дітей. У 1935 році він привів у дім уже немолоду жінку, щоб допомагала по господарству і доглядала дітей. У 1938 році Параска виходить заміж, і батько розділяє хату на дві частини — одну віддає дочці з зятем. Після цього батькова жінка сказала, що буде доглядати тільки найменшу Євдокію, а хлопці нехай живуть із сестрою. Так і сталося.

Сашкові на той час виповнилося 11 років, він видався дуже непосидючим, швидким, тому з ним було багато мороки. Та загалом хлопців непогано виховали.

У 1941 році всіх чоловіків мобілізували на фронт. Мусія Телуха не взяли до армії за віком, залишили у Кременчуці для підпільної роботи. Олександр ж на той час уже виповнилося 14 років і йому дуже хотілося проявити свою винахідливість і воювати з німцями. Він був хлопець «шибутний», моторний, кругом усе помічав і розказував батькові. А той за синовими розповідями доповідав потрібну інформацію своєму керівникові підпілля.

Якось Сашко натрапив на зброю, яку залишили у місті і не встигли забрати до окупації, і хлопець розповів про це батькові. Чоловік порадився з товаришами по підпіллю, і було вирішено зброю закопати, щоб вона не потрапила до німців, а при потребі — використати. Зробили це утрьох — Мусій Телух і ще двоє

чоловіків. Але один із них виявився боягузом і виказав, де сховок, зрадивши своїх товаришів. Тож другого дня Мусія та його товариша забрали до гестапо. У центрі міста на плічці їх обох повісили, причепивши табличку на грудях: «Таке буде з кожним, хто протидіятиме німецькій владі».

А того, хто зрадив своїх товаришів по підпіллю, теж настигла кара — німці згодом і його розстріляли.

Поховати батька не давали, сказали, хай висять, щоб усі бачили, що буде з кожним, хто не співпрацює з новою владою. Його вдалося поховати аж на третій день після страти. Допомогла дружина Павла, Олександрового брата по матері. Вона, за фахом учитель німецької мови, працювала перекладачем у гестапо. Жінка знайшла трьох підпільників, переодягла їх у німецьку форму і у третю ніч вони пішли начебто замінити вартових, які сторожували повішених. Перекладачка німецькою мовою сказала вартовим, що є наказ зняти одного повішеного і поховати...

Після смерті батька Олександр увесь ніч мріяв утекти воювати, але його ніхто не пускав. У кінці вересня 1943 року Кременчук звільнили від окупантів. Коли німці відступали, то обливали бензином будинки, хати і підпалювали. Більшу частину хат на Занасипу (район міста), де жив Олександр, теж спалили.

Коли у Кременчук вступили радянські війська, Олександр пішов до військово-

го штабу проситися на фронт. Але коли там дізналися, що йому всього шістнадцять, хлопцеві відмовили. Цілий тиждень, поки були війська у Кременчуці, Сашко щодня ходив і просився взяти його із собою. Біля штабу стояла запряжена кінськими бричка, якою возили генерала. А хлопець дуже любив коней, тож весь час доглядав і за генеральськими. Одного разу йому вдалося поговорити з самим генералом. Тож скориставшись моментом, юнак почав просити генерала, щоб той узав його з собою; розповів, що залишився без батька і матері, а хату спалили, а тому, якщо не візьме, то однаково він утече на фронт чи буде шукати партизанів. Після цієї розмови у штабі вирішили, що буде краще узяти цього хлопця з собою — в армії він буде на виду, інакше десь втече, пропаде, загине.

Коли радянська армія вирушила з Кременчука,

Олександрові сказали, щоб він сповістив сестру, що його беруть із собою у штаб. У війську його через місяць призначили зв'язківцем. Він був «сином полку». Його любили за кмітливість і швидкість — ще бій не закінчився, а він уже побіг шукати розрив проводів, щоб відновити зв'язок із командуванням. Так він воював аж до самої Перемоги. Після війни йому дали на два місяці відпустку додому. А всі його документи переслали у місто Новоросійськ Краснодарського краю, щоб він там продовжив навчатися і закінчив офіцерську школу.

Під час відпустки юнак приїхав до Кременчука, погостював у рідних брата і сестер. З війни повернувся брат Григорій. Павло загинув. Андрій був поранений і поїхав до сестри у Задовгу Козельщинського району. Сестру евакуювали в це село, бо чоловік загинув, а жити у місті з двома дітьми не було де.

Тоді вирішив і Сашко з'їздити у Задовгу погостювати. У селі йому сподобалося. Брат і сестра уже працювали у колгоспі, за дітьми наглядали сусіди. У колгосп Олександра охоче прийняли, бо не вистачало чоловічих рук — відбудувати господарство. Познайомився із місцевими, і в око йому впала дівчина, теж, як і він, — сирота. Тож у 1946 році Олександр одружився з Вірою Кравченко. Про навчання він уже не думав, забув і про документи учасника війни... Аж через деякий час Олександр згадав, що всі папери — у Новоросійську, куди він так і не поїхав навчатися. Зробили запит, і всі документи переслали до військкомату у Козельщину.

Олександр Телух (справа) із бойовим товаришем

Олександр Телух із дружиною Вірою

Олександр Телух, зять Михайло, донька Таїса, дружина Віра з онуками

Життя йшло своєю чередою. У 1947 році народився перший син Павло. Наступного року молодій родині виділили у Задовзі ділянку під забудову. Спершу Олександр облаштував землянку, щоб можна було жити і взимку, — добре, що навчився будувати землянки на війні. А у 1949 році вже збудував і хату. У Телухів народилося троє дітей: спершу Павло, тоді — Іван у 1955 році, а дочка Тася — у 1953. Дружина Віра Федорівна працювала на ланці, а потім дояркою. Сам Олександр Мусійович був і причіпником на тракторі, і хати будував, і скотарем працював. Найбільше трудився у будівельній бригаді колгоспу «Большовик України», а потім — у колгоспі імені Ілліча. Бойовим був, у колгоспі працював, людям допомагав і вдома без діла не сидів. Дуже любив дітей, онуків. І коли вони гостювали у дідуся й бабусі ціле літо по троє, четверо, а бувало й більше чоловік, бабуся Віра завжди готувала їм обід на природу, як зараз кажуть — на пікнік. І хлопців, коли щось утнуть, вона не сварила, бо просто не вміла сваритися, а тільки промовляла: «Ну прямо, як дід Шурко!» Так його називали односельці — Шурко. То для малих шибеників це було найвищою нагородою — щоб їх порівнювали з дідом, що вони чимось на нього схожі. Бо дехто, як і він, дуже любить коней, у когось добре виходять вироби з дерева, іншим до снаги будівельні роботи, а хтось — такий же «шибутний», як дід Шурко.

Олександр Мусійович Телух прожив свій вік недарма. Щороку, під час святкування Великої Перемоги, земляки завжди із вдячністю згадували, що він пішки дійшов до Берліна. Багато горя людям принесла війна, тож Олександр Мусійович не любив про неї згадувати, як і не любив хвалитися медалями. Що вдалося згадати із тих поодиноких коротких розповідей, а що — можливо, найстрашніше, так і залишилося в його пам'яті назавжди.

Ніна ЧЕНАКАЛ,
племінниця Олександра Телуха,
село Задовга

Фото з сімейного архіву

У СОРОК РОКІВ

ЖИТТЯ ТІЛЬКИ ПОЧИНАЄТЬСЯ!

Сільвія Тригубенко: «Мені просто потрібна була відпустка — хоча б на рік»

— Мій чоловік дуже хотів третю дитину, сподіваючись, що нарешті мама як працівник культури припинить свої гастролі і побуде хоч трішки вдома. Я ж, у свою чергу, обіцяла чоловікові, що народжу йому дитину у 40 років. Щоправда, тоді я не уточнила, на чие саме сорокаліття: його чи моє. Зрештою, мені просто потрібна була тривала відпустка — хоча б на рік.

Вийшло навіть більше: на два роки, та ще й плюс карантин! Бо вагітності я, зізнаюся, не очікувала, хоча й мала три роки на роздуми.

Та ось дізналася, що втретє стану мамою. Таго був у захваті. Старший син сказав: якби в нього були крила, прилетів би обійняти (на той час проходив практику у Львові; хоча перед цим я йому мимохіть повідомила, та син сприйняв цю звістку за жарт). З донькою виявилось складніше. Вона не хотіла конкуренції, тому відразу заявила, що хоче тільки братика, і це не обговорюється. Та коли нам у жовтні призначили ультразвукове дослідження на 6 грудня — День Збройних Сил України, — то ми уже переконалися: буде козак! І дійсно, два УЗД підтвердили, що маємо хлопчика, тож наша Кароліна заспокоїлась.

Я була сумлінною вагітною, навіть ходила на курси для молодих мам. Мені як матері двох дорослих дітей, у принципі, все почуте було хоча й новим, але не потрібним, бо все ґрунтувалося на рекламі Johnson's Baby та їхньої продукції. Щоправда, ще нас навчали дихальним вправам, але вони не знадобилися, бо мені робили кесарів розтин.

Наш синочок був настільки бажаною дитиною, що мене відправили до пологового будинку

за місяць до пологів. Там мене зустріли добре, поклали в палату і наступного ж дня, розуміючи, як нам дорога ця дитина, зав'язали мені на животі величезний бант, і так я місяць ходила у «подарунковій упаковці» до пологів. Тому й ім'я обрали — Матвій, тобто дарований Богом...

З розповідей інших матерів знаю, що найбільше їх утомлюють безсонні ночі. Мої діти цим мене не виснажували, усі троє гарно сплять, і Матвій теж. Але підйом у нього чітко о 6.45-7.00! «Військова» дитина, дотримується режиму.

Коли народився Матвій, наш старший син уже був самостійним студентом. Кароліна була тоді вдома з нами, і ми пояснили, що нашої любові вистачить на всіх. Тож коли прошу про допомогу, то всі мене підтримують. Але заважає моя оця натура — думка, що краще за мене ніхто не зробить, і тоді намагаюся з усім упоратися сама.

Добре, що Олег і Кароліна набагато старші (Олегові 21, Кароліні 16) і все розуміють. А ще поява молодшого братика часто є приводом для розіграшів і жартів. Так, іноді старший син зі своєю дівчиною, їдучи у справах до Козельщини, беруть із собою Матвія, щоб усі думали, що то їхній син. Адже вони дуже схожі, незважаючи на різницю майже у 20 років! Так що третя дитина для нашої родини — це початок чогось нового. Ми з чоловіком нарешті повністю усвідомили, як класно бути батьками. Старший син практикується для свого майбутнього сімейного життя, а Каролінка вирішила після медичного коледжу, де вона зараз навчається, піти на лікаря-педіатра. А я як справжня студентка народила Матвія на першому курсі педуніверситету, державний екзамен на бакалавра здавали всі разом (чоловік із найменшим чекав у машині біля університету). Нині я навчаюся на першому курсі магістратури, у чому велика заслуга чоловіка: він допомагає, відвезе мене, чекає, поки все здам; а ще він спонсор мого навчання. Тож із декретної відпустки вийду магістром факультету технології та дизайну.

Бачите, як Матвій змінив наше життя. Скажу одне: народити в сорок — не пізно, це друга молодість. І тепер я знаю, що нам із чоловіком треба довго жити, щоб сина одружити й онуків діждати.

Наші матері здавалися нам у їхні сорок років лагідними істотами похилого віку без статі. Але ось уже багато років це не так. Зараз жінка у двадцять — це ще дитя, у 30 — підліток, а до сорока вона тільки-тільки починає входити у смак дорослого життя. Цих дівчат я знаю дуже давно. Називаю їх дівчатами, бо інше слово для них не підходить, — занадто вже вони молоді, незважаючи на паспортні дані. Їх об'єднує дуже багато. По-перше, рік народження. По-друге, обидві вони — публічні особи у силу своєї професійної діяльності та громадської активності; одна — працівник культури, друга — соціальної сфери. По-третє, дівчата гарно співають, танцюють самі й організують інших, а тому є окрасою будь-якого культурно-масового заходу. Нарешті, ці жваві красуні, маючи по двох дорослих дітей кожна, зважилися народити їм майже одночасно, з різницею у півроку, по братику. І це у віці, коли жінкам зазвичай лікарі вже не радять народжувати! А ще одне: мої героїні назвали своїх синочків практично однаково. Матвій — у перекладі з давньоєврейського означає «дарований Богом». Федір давньогрецькою — «Божий дар». Тому саме їм, молодим (незважаючи на те, що їхнім старшим дітям уже за двадцять) мамам сьогодні слово. Адже цієї неділі ми відзначатимемо День матері. Тож знайомтеся: Сільвія Тригубенко із Пашківки та Юлія Колісніченко з Козельщини.

Юлія Колісніченко: «Тепер чекаю здійснення моєї наступної мрії: спробувати себе у ролі свекрухи»

— Загальновідомо, що скільки чоловікові доньок не народжуй, він таки мріятиме про сина. І завжди мріяла про багатодітність, але лікарі категорично не рекомендували, іноді навіть у жорсткій формі. Надія на нове материнство уже майже зникла, але, як-то кажуть, — що неможливо людям, те можливо Господу... І ми отримали «Дар Божий», нашого Федора (грецькою: Теодор — дар Божий).

На процедуру УЗД я їздила із молодшою донькою, вона була першою з родини, хто дізнався про те, що у нас буде хлопчик. Сказати, що Олег, чоловік, був у шоці від такої звістки, — не сказати нічого. Але шок прийнятний, адже нарешті він дочекався напарника для чоловічих справ! Наші ж донечки — 23-річна Катерина і 12-річна Софія — були просто у захваті. У Федірчика є старший на два місяці двоюрідний братик, тож уже у серпні мої дівчата вже проходили «курси старших сестер», приглядалися до особливостей догляду за немовлям.

Звичайно, з народженням дитини турбот додалося. Але це — «смачні» турботи, що приносять тільки радість. Буває, що допече, втомлююся, але це не стає для мене головним. Найбільше боялася — і побоююся досі, — що не зможу танцювати на випускному

вечорі наших молодших дітей.

А взагалі — якщо Бог дав мені цю дитину, боятися мені нічого. «Христос моя сила, Бог і Господь: кого убоюся?» Тому для мене наче і перерви між декретними відпустками не було. Люблю турбуватися про малюків, мене це не напружує. Крім того, сім'я у нас велика, мені також допомагають мої сестра та племінничка, у якій дворічна доня, дуже підтримують, надихають, служать прикладом друзі та куми.

Тож мені зовсім неважко, навіть здається, що простіше, ніж мамі дітей-погодків. Старші донечки уже такі дорослі, підтримують, допомагають. Та й Федір уже майже дорослий, йому аж півтора роки. А в силу того, що ми з чоловіком за освітою психологи, мабуть, навіть і карантин легше пережити. Шкода, що уже неможливо продовжити це захоплене служіння — знову народити... Захоплююся тими жінками, що мають багато дітей з малою різницею у віці, мені здається, що вони роблять дуже багато з того, що мені не під силу.

Тепер чекаю здійснення моєї наступної мрії: спробувати себе у ролі свекрухи. І скажу так: дорогі жінки, народжуйте й отримуйте від цього щастя! Складнощі якщо і будуть, то скоро минуть, а дитя — це вічна любов.

Родина Тригубенків: Олег, Кароліна, мама Сільвія, Матвій, тато Олег, (зліва направо)

Родина Колісніченків: Катя, мама Юлія, тато Олег, Соня і Федя (зліва направо)

• Б'ЄМО ТРИВОГУ!

Розміри штрафів за підпали зросли у 18 разів

Цьогорічної весни в Полтавській області, як і по всій Україні, значно зросла кількість пожеж у природних екосистемах. Порівняно з минулим роком — у 2-3 рази

Так, лише 23 квітня на території області сталося 5 лісових пожеж. Зокрема, горіло 2 рази в лісовому масиві Новосанжарського лісництва ДП «Новосанжарське лісове господарство», поблизу села Руденківки Новосанжарського району. Внаслідок пожеж вигоріло 1 га лісової підстилки.

У лісовому масиві Радянського лісництва ДП «Кременчуцьке лісове господарство», поблизу с. Пашенівки Козельщинського району, сталося також два загорання. Загалом вогонь знищив 8,3 га лісової підстилки. На щастя, спільними зусиллями мисливців, лісників і пожежників вогонь вдалося вчасно приборкати.

У лісовому масиві Хорольського лісництва

ДП «Лубенське лісове господарство», поблизу с. Бовбасівки Хорольського району, згоріло 1 га лісової підстилки та 40 га очерету неподалік від лісового масиву.

Усі пожежі ліквідовані зусиллями працівників лісових господарств та підрозділами ДСНС.

Загалом із початку року в Полтавській області зафіксовано 51 лісову пожежу, внаслідок якої вигоріло 8 га верхнього лісу та 117 га лісової підстилки.

Крім того, в області виникло 12 торф'яних пожеж, у результаті чого вогнем знищено майже 11 га поверхневих покладів торфу.

На відкритих територіях області з початку року 836 пожеж призвели до знищення понад 2 260 га сухої рослинності та очерету.

Тож Департамент з питань оборонної роботи, цивільного захисту та взаємодії з правоохоронними органами облдержадміністрації закликає мешканців області бути відповідальними й не випалювати суху рослинність і очерет на відкритих територіях, адже це часто стає причиною виникнення лісових і торф'яних пожеж, ліквідація яких вимагає значних фізичних і матеріальних затрат.

Директор Козельщинського госпрозрахункового мисливсько-рибальського господарства Андрій Підлісний під час гасіння лісової пожежі у с.Пашенівці. Фото із сайту ГМРП

Нагадаємо, що 17 квітня був прийнятий Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з метою збереження довкілля щодо посилення відповідальності за дії, спрямовані на забруднення атмосферного повітря та знищення або пошкодження об'єктів рослинного світу».

Законом передбачено зміни у притягненні до відповідальності за порушення вимог пожежної безпеки в лісах, самовільне випалювання рослинності або її залишків, знищення або пошкодження об'єктів рослинного світу, забруднення повітря тощо. Розміри штрафів зросли у 18 разів.

Зокрема за самовільне випалювання рослинності та її залишків громадяни тепер заплатять від 3 060 до 6 120 грн.

Якщо ці дії вчинять посадові особи, то мусять заплатити від 15 300 до 21 420 грн.

За підпал трави природно-заповідного фонду штраф для громадян становить від 6 120 до 12 240 грн. Для посадовців — від 21 420 до 30 600 грн.

За інформацією Департаменту з питань оборонної роботи, цивільного захисту та взаємодії з правоохоронними органами ОДА

• НА ВАРТІ

Наша мета — не покарати, а попередити порушення карантину

На виконання постанови Кабінету Міністрів України від 11 березня 2020 року № 211 «Про запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19», постанови Кабінету Міністрів України від 02.04.2020 № 255 «Про внесення змін до постанови КМУ від 11 березня 2020 № 211», задля недопущення розповсюдження та профілактики небезпечного інфекційного захворювання на території Козельщинського району працівники Козельщинського відділення поліції постійно перевіряють парки, сквери, прибережні й лісопаркові зони, можливі місця для відпочинку, об'єкти торгівлі, контролюють осіб, які знаходяться на тимчасовій самоізоляції.

У результаті на двох жителів Полтавського району, які займалися продажем посадкового матеріалу, та однієї громадянки Козельщинського району, яка відмовилася від обов'язкової обсервації після перетину державного кордону України, було складено протоколи про адміністративні правопорушення за ст. 44-3 КУпАП (Порушення правил щодо карантину людей). Санкція даної статті передбачає покарання у вигляді накладення штрафу на громадян від однієї до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб — від двох до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Шановні громадяни! Залишайтеся вдома. Не допускайте порушення обмежень, установлених у зв'язку з карантинном. Оберегайте себе та своїх близьких.

Козельщинське відділення поліції

• ЩО НОВОГО ОЧІКУЄ НАС У ТРАВНІ?

Індексація пенсій, автоматичні штрафи водіям та ринкова ціна газу

ПЕНСІЇ З 1 ТРАВНЯ ПОВИННІ ПІДВИЩИТИ НА 11%, а коефіцієнт перерахунку пенсій складе 1,11, що у середньому підніме виплати на 260 гривень. Про це йдеться у постанові Кабінету Міністрів №251 від 1 квітня «Деякі питання підвищення пенсійних виплат та надання соціальної підтримки окремих категорій населення у 2020 році», що оприлюднена на Урядовому порталі.

ІЗ 1 ТРАВНЯ 2020 РОЗПОЧАЛА РОБОТУ АВТОМАТИЧНА СИСТЕМА ФОТОВІДЕОФІКСАЦІЇ ПОРУШЕНЬ ПРАВИЛ ДОРОЖНЬОГО РУХУ (АСФП), що фіксує порушення, виносить постанову про порушення та надсилає її за місцем реєстрації власника авто. Звичайно, АСФП — це не лише технічний комплекс із фотокамер і серверів. На усіх необхідних етапах працюють уповноважені працівники поліції, які, наприклад, розглядають адміністративні правопорушення та складають протоколи

Тобто, при перевищенні швидкості більш ніж на 22-23 км/год (20 «дозволеної» і 3% похибка) АСФП автоматично зафіксує порушення. Після цього буде складено відповідну постанову, яку підпише уповноважений працівник поліції, її надішлють за місцем реєстрації власника автомобіля (таке собі «вітання» продавцям авто за довіреністю). Тож усіх водіїв чекає «холодний душ» зі штрафів, адже останнім часом вони часто нехтували правилами. А дехто взагалі кермував у стилі — як хочу і вмію, так і їжджу. Про останню практику водіям доведеться забути, або бути готовими платити суттєві штрафи, бо домовитись з камерою фото-відео фіксації — не вийде.

ВІДПОВІДНО ДО ПУНКТУ 9.8 ПРАВИЛ ДОРОЖНЬОГО РУХУ З 1 ТРАВНЯ ВМИКАТИ ФАРИ ЗА МІСТОМ У СВІТЛУ ПОРУ ДОБИ НЕ ПОТРІБНО. Проте обов'язково — в умовах обмеженої видимості, під час туману або сильної зливи, а також у темну пору доби.

Нагадаємо, щороку з 1 жовтня до 1 травня водії, рухаючись поза населеним пунктом, повинні вмикати ближнє світло. Саме у зазначений період у зв'язку зі скороченням світлового дня і погодними умовами виникає необхідність у підвищенні видимості автомобіля для пішоходів та інших учасників руху.

З 1 ТРАВНЯ УРЯД ФАКТИЧНО НЕ ЗМОЖЕ ВПЛИВАТИ НА ЦІНУ ГАЗУ. За домовленістю із Міжнародним валютним фондом з 1 травня 2020 року Україна повинна повністю перейти на ринкові умови формування ціни на газ. Якщо раніше ціна на газ для населення обмежувалася державою і була значно нижчою за ціну для промисловості, то з 1 травня від цього відмовляється остаточно. Це значить, що з 1 травня «Нафтогаз» буде продавати паливо Облгазам за цінами, які йому продиктує ринок, а не держава. У компанії наголошують, що така дерегуляція буде лише на користь споживачам, адже посилить конкуренцію. У випадку зростання ринкової ціни уряд обіцяє допомогти субсидіями незахищеним верствам.

ТРАВЕНЬ, ЯК ЗАВЖДИ, БАГАТИЙ НА ВИХІДНІ ДНІ, і в Україні ми відпочиватимемо 1, 2, 3, 9, 10 та 11 травня. Бо цього року традиційні 1 та 9 травня розтягнуться кожен на три вихідних дні.

8 травня — День пам'яті жертв Другої Світової війни та примирення між країнами-учасниками Другої світової війни. День буде робочим, але скороченим на одну годину.

9 травня — День перемоги у Другій Світовій війні. У зв'язку з тим, що святковий день припадає на суботу, рішенням уряду вихідні будуть з 9 до 11 травня включно.

Таким чином, разом із вихідними суботами та неділями травень традиційно звільнить українців від роботи на 12 днів. Робочими залишаються 19 днів.

Однак погуляти цього року на травнені свята не вдасться. 22 квітня Кабінет Міністрів України подовжив дію карантину, який ввели через поширення коронавірусної хвороби, до 11 травня.

Раніше уряд заборонив відвідувати парки та сквери, ходити більше, ніж удвох, гуляти з дітьми та багато іншого.

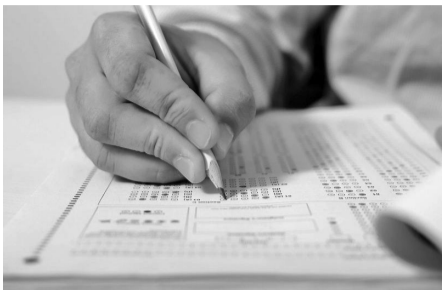
Тобто, всі 6 травневих вихідних доведеться провести вдома.

Джерела: 24tv.ua, glavcom.ua, legalhub.online

• ДО ЧОГО ГОТУВАТИСЯ?

ЗНО-2020: у МОН роз'яснили особливості та строки проведення цьогорічного тестування

Зовнішнє незалежне оцінювання у 2020 році пройде з дотриманням соціального дистанціювання та з використанням засобів індивідуального захисту. Відповідну інформацію Міністерство освіти і науки опублікувало на своєму інформаційному ресурсі про зміни в освіті під час карантину

Відповідну інформацію Міністерство освіти і науки опублікувало на своєму інформаційному ресурсі про зміни в освіті під час карантину.

Дати проведення ЗНО залежатимуть від завершення карантину. Якщо карантин завершиться до початку червня, основна сесія тестування пройде між 25 червня та 17 липня. Якщо карантин триватиме до початку серпня, ЗНО відбудеться з 17 серпня до 4 вересня. Вступна кампанія в українських університетах також відповідно зміниться.

Карантин закінчується не пізніше ніж	початок червня	початок серпня
Пробне ЗНО	червень	початок серпня
Основна сесія ЗНО	25 червня – 17 липня	17 серпня – 4 вересня
Результати ЗНО не пізніше	31 липня	17 вересня
Видача атестатів не пізніше	початку серпня	другої половини вересня
Додаткова сесія ЗНО	28 липня – 11 серпня	22 вересня – 6 жовтня
Старт реєстрації електронних кабінетів для вступу	1 серпня	25 вересня
Творчі конкурси, вступні іспити (невійськові)	1–12 серпня (контракт – до 22 серпня)	25 вересня – 3 жовтня (контракт – до 13 жовтня)
Прийм документів	13–22 серпня	4–13 жовтня
Зарахування на бюджетні місця	1 вересня	23 жовтня
Початок навчального року для студентів першого курсу	15 вересня	2 листопада

— В умовах епідемії проведення ЗНО є набагато безпечнішим, ніж вступні іспити в університетах. Більшість учасників складають ЗНО за місцем проживання, тому їм не потрібно їхати в інше місто чи область. Натомість для складання вступних іспитів — навпаки більшості вступників та їхнім батькам доведеться по кілька разів їздити в інші міста, що в разі збільшить кількість переміщень по країні. Водночас вступні іспити зазвичай збирають набагато більшу кількість людей в аудиторіях, ніж під час ЗНО, — відзначив заступник Міністра освіти і науки Єгор Стадний.

Формат і процедура проведення ЗНО у 2020 році не зміняться. За правилами під час складання ЗНО в аудиторії перебуває максимум 15 учасників та 2 інструктори. Обов'язковою є дистанція 1,5 метри між учасниками в аудиторії, яка, безумовно, буде дотримана у зв'язку з епідемією. Соціальне дистанціювання також буде забезпечене і біля входу у приміщення, у якому проходить тестування, щоб уникнути скупчення людей.

Без змін залишаться кількість тестів та їхній зміст. Кожен учасник може скласти максимум 4 тести, а кількість завдань у них, які ґрунтуються на матеріалі, що вивчається у квітні-травні 11 класу, мізерно мала. Таке завдання може бути лише одне на весь тест, тому передруковувати тираж тестових зошитів через таку малу кількість завдань недоцільно. Модель ранжування результатів тестування знижує вплив зовнішніх факторів і УЦОЯО зможе статистично згладити певні прогалини у підготовці учасників через карантин.

У зв'язку із поширенням коронавірусної інфекції усі учасники ЗНО та інструктори будуть забезпечені засобами індивідуального захисту та антисептиками. Приміщення будуть провітрювати та дезінфікувати.

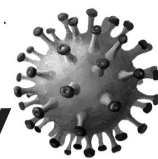
Учасники, які контактували з хворими або самі інфікувалися коронавірусом, зможуть скласти ЗНО під час додаткової сесії, коли одужають або вийдуть із самоізоляції. У разі, якщо через ізоляцію чи хворобу вони будуть змушені пропустити і додаткову сесію тестування, вони будуть звільнені від ЗНО за станом здоров'я. Таке правило діяло і раніше для людей з низкою захворювань. Для таких категорій абітурієнтів в умовах вступу до університетів передбачені окремі особливості та форми проведення вступних іспитів.

Інформацію про всі зміни в освітніх процесах, які відбуваються через карантин, та відповіді на найбільш поширені запитання можна знайти на спеціальному інформаційному ресурсі — mon-covid19.info.

Міністерство освіти і науки України

• ДО ВІДОМА

Інформація про стан захворюваності на Covid-19 по Козельщинському району

На 6 травня маємо два офіційно підтверджених випадки методом ПЛР-дослідження, повідомляє головний лікар КНП «Козельщинський ЦПМСД» Ольга Явтушенко.

Стан обох людей задовільний та знаходяться під спостереженням сімейного лікаря.

Станом на 6 травня по Козельщинському району — одна підозра. Троє осіб чекають результати після першого сумнівного; ще чотири людини очікують на другий результат після першого негативного.

Контактні особи перебувають на самоізоляції та координують свої дії із сімейними лікарями.

— Я дуже засмучена поведінкою і реакцією людей на інформацію про захворюваність на коронавірус, — говорить Ольга Явтушенко. — Нікого не цікавить, що необхідно зробити, щоб захистити себе. Натомість усі запитують: хто і як захворів, звідки він, чим займався, що робив? Менше слухайте і розповсюджуйте пліток. Головне для кожного — подбати про власну безпеку. Тож дотримуйтеся режиму карантину! Бережіть себе і залишайтеся вдома! — наголошує лікарка.

• ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Як уникнути непорозуміння між бджолярами та аграріями?

Аграрне виробництво та бджільництво залежні один від одного. Бджоли збільшують урожайність сільськогосподарських культур на 30-40%. Але в той же час, рільництво потребує й хімічного захисту, що може стати причиною загибелі бджіл. То як же уникнути загибелі бджіл від отруєння їх гербіцидами та інсектицидами?

ПРАВИЛА ДЛЯ АГРАРІВ

Не пізніше, ніж за 3 доби до початку обробки полів повідомте органи місцевого самоврядування (районну, селищні, сільські ради) особисто, через ЗМІ, попередьте пасічників, коли і чим оброблятимете поле.

Розмістіть оголошення в людних місцях, указавши компанію, культури, назву препарату, час ізоляції бджіл, контактну особу.

Не допускайте обробки квітучих медоносів і пилюконосів під час масового льоту бджіл.

Роботи з пестицидами проводьте у ранні ранкові або вечірні години при мінімальних висхідних повітряних потоках.

Дотримання цих простих правил дозволить зібрати смачний мед і добрий урожай, а також попередить отруєння та масову загибель бджіл.

Що робити із загиблими тваринами?

Нині у районі, як у по всій Україні, існує гостра проблема з утилізації трупів, решток тварин і птахів, які загинули або були вимушено забиті на тваринницьких фермах чи у приватному господарстві селян. Адже чинні Правила облаштування й утримання діючих (існуючих) худобомогильників та біотермічних ям для захоронення трупів тварин у населених пунктах України забороняють улаштування нових худобомогильників та біотермічних ям

На території Козельщинського району на обліку ветеринарної служби перебувало 15 худобомогильників. Із часом частина їх лишилася безгосподарною унаслідок розпаду тваринницьких господарств, а решта потребує належного упорядкування та реконструкції. Як вихід зі становища радимо утилізувати рештки тварин у спосіб, дозволений законом.

У нашій державі найчастіше використовують знезараження у біотермічних ямах (так званих ямах Беккера), переробку на м'ясо-кісткове борошно, спалювання в утилізаторах (крематорах), переробку на спеціальних заводах, а у виняткових випадках — поховання у спеціально відведених місцях.

При неможливості захоронення трупів тварин та інших біологічних відходів у діючих худобомогильниках (біотермічних ямах) на території нашого району рекомендуємо спалювати такий матеріал чи закопувати, попередньо обов'язково повідомивши ветеринарну службу для виключення інфекційного захворювання тварини чи птиці за телефонами 3-11-24, 3-11-38.

Рештки загиблих тварин ні в якому разі не розміщуйте у смітниках, не кажучи уже про те, щоб залишити їх розкладатися просто неба посеред поля чи на інших територіях. Це загрожує поширенням небезпечних інфекцій, спільних для людини та тварини, — туберкульозу, бруцельозу. А ще тварини часто гинуть від сибірки, сказу, атипової пневмонії, збудники яких можуть зберігатися у трупах тривалий час.

При виборі ділянки для захоронення трупу потрібно враховувати рівень ґрунтових вод (не менше трьох метрів), а також той фактор, що не можна закопувати тваринні рештки на крутих схилах, де часто відбуваються розмивання свіжих могил, у місцях, що заливаються весняними й зливовими водами.

ПРАВИЛА ДЛЯ БДЖОЛЯРІВ

Зареєструйте пасіку за місцем проживання, аби агропромислові знані про існування саме вашої пасіки.

Ізолюйте бджіл у вуликах, вивезіть пасіку в безпечне місце на термін, передбачений обмеженнями при застосуванні конкретних пестицидів.

Вивезіть пасіку на період до 5 днів не менше, ніж на 5 кілометрів від зони обробки полів авіаційним методом, при наземній обробці пестицидами — на відстань від 3 до 5 кілометрів.

Повідомте власника або користувача земельної ділянки, якщо плануєте перевозити пасіку до медоносних угідь.

Трупи тварин закопують на глибину не менше, ніж 2 метри, із насипом землі 0,5 метра, при цьому шар землі біля ями, на якому лежав труп, скидають у яму разом із трупом. Дно ями перед цим засипають сухим гашеним вапном або іншими дезінфікуючими засобами, що містять хлор.

Ділянку, де виявили труп чи інші біологічні відходи, дезінфікують сухим хлорним вапном із розрахунку 5 кг/м², потім перекопують на глибину 25 см. Транспортні засоби, інвентар, інструменти після транспортування трупів та інших біологічних відходів, дезінфікують або знищують.

Для дезінфекції застосовують один із таких хімічних засобів: 4% гарячий розчин їдкого натру (каустичну соду), 3% розчин формальдегіду, розчин препаратів, які містять не менше 3% активного хлору або інші деззасоби.

Всесвітня організація ООН підготувала Практичні поради «Утилізація трупів тварин і птахів, які загинули або були вимушено забитими, на малих та середніх тваринницьких фермах», які можна переглянути на їхньому офіційному сайті за адресою: www.fao.org.

Козельщинська районна державна лікарня ветеринарної медицини

